

Kiprit Ve Mum

– muslum--tas · 20 Şubat 2011

Kiprit ve mum:

Oda yeşil ormanlarda kocaman sevdalı bir çam ağacının gövdesinden bir parça idi.Onun hücrelerine sindiği ağaç büyük bir ormanın kalbinde yaşamaktaydı..Gök yüzünden gece yıldızları gündüz güneşi seyre dalıyor yüce dağlardan ilham alıyordu.Ne yazın sıcağından nede kışın soğuşunda hiç şikayet etmiyordu.Ne zaman canını yaktılar onu lime lime ettiler o zaman oda can yakmaya ant içti.Kalıbına bakıp küçük görenler onun kızdığında ne ocaklar yaktığını gördüler.Bazen efkar için bir sigarayı ateşledi,bazen yoksulun ocağını tutuşturdu,zaman zaman bir tencerenin altını yaktı ve mutlu oldu,kim bilir bu aştan kaç kişi yiyip doycak diye düşünmeden edemedi...

Bazende bir mumun başını yaktı,eriyip gitmesine sebep oldu,mumun yanmak için ne kadar hevesli olduğuna şahit oldu.Acaba dedi acaba aşk uğruna maşuk uğruna hak uğruna yanmak neydi bumuydu ve değermiydi.Alevini mumun ak ipliğine değıdirdiğinde mumdaki yanma heyecanını farketti.işte o zaman bütün sevdaları ateşe verdi....

En nadide şamdanların üstünde uyuyordu,bazen bir sarayda bazen iki aşık arasında bazen bir yoksul odasında bazende en umulmadık zamanlarda...Zaman zaman bir kitap ve sima görüyordu karşısında,bazen yaşlı bir çift göz,bazende aşk ateşine yanan bir sevdalı.

Ama hiç kimse onun gibi yanmıyordu eriyip gitmiyordu.Onun yanışı bir başkaydı,o yanmak için yaratılmış,bitip tükenmek erimek için sevdalanmıştı.

Bir anda kipritin mukavva kağıda sürtünüp yanma sesi ile irkildi,uyuduğu uykusundan,uyanırken gördüğü düşleri hatırladı,ne zaman uykuya dalsa düşlerine giriyordu,elinden tutuyor beline sarılıyor.sanki cennetten bir bahçeye alıp götürüyordu onu maşuku,ne çok seviyordu da kimse bilmiyordu.Ne güzeldi onu sevmek özlemek,ne güzeldi aşk uğruna maşuk uğruna yanmak,ne güzeldi yaradan uğruna yanmak har har..Yanılmazmıydı böyle sevgiye böyle sevgiliye..

O öyle bir mumki bazen bir sufının hakka yandığı bazen bir mecnunun leylaya yandığı gibi yanıyordu.

Bir an önce yanmalıydı aşk ateşine,eriyip tükenmeli idi aşkına maşukuna,ve kiprit dokundu alevi ile ak ipliğine yaktı yaktı ve yine yaktı...Taaa yüreğinde uzanıp giden ak ipliği alev alev yanarken ((hammedisi parafın ve sitearik asit olan)) mum da aşkı için erimeye başlamıştı.Bir yanda yanarken bir yanda aşk adına aklına gelen bütün mahnılarını mum ışığında söyler,kah bir sevdalı gelmiştir yanına kah bir alim,kah ağlayan bir çift göz...

Her mum daha yaratılırken aşk hamuru ile yoğrulmakta,ve aşk ateşinde yanmakta .Sevenin sevdalisına yandığı gibi..... ŞAİR MÜSLÜM TAŞ 20 02 2011